

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

15. At illi dicebant: Angelus eius est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

uit Ioannem Baptistam: sed exitum acerbissimum vterque habuit; ille veribus cor-

Antiquit. Antiquit. lib. 19. c. rosus, vt h̄ic Lucas narrat, & copiosius Iose-

phus describit; hic tetrarchia sua bonisque
Ibidē lib. 27. omnibus à Caio Cæsare exutus, & cum sua

18. c. 9. & Egesipp. Herodiade in exilium pulsus, mœrore anide excid.

Hierosol. Hierosol. mi consumptus interiit. Qui horum tyran-

lib. 2. c. 5. norum facta imitantur, æquum est vt exi-

tus similes perhorrescant: nec tam diu blan-

diente fortuna omnia sibi salua promittant;

Eccles. 5. Altissimus enim est paties redditor, & tarditatem

vindictæ grauitate compensat.

15. *At illi dicebant: Angelus eius est.*

Angelo- **P**Erspicue probat hic locus (quod hæretici pertinaciter negant, diuinæ bonitati

rum pecu-

liaris cu-

llodis.

ingrati) dari à Deo vnicuiq; proprium Angelum ad peculiarem cuiusque custodiam, Christiani fideles in hac domo collecti, quū Petrum pro foribus stare suspicari non possent, adesse tamē qui se Petrum diceret intelligerent, ex cōmuni sensu & conceptione fidelium dixerunt, *Angelus eius est*, illi videlicet proprius ac peculiaris, qui ad aliquid de eo nunciandum ad nos missus est. Neque enim dicere poterāt, *Angelus eius*, sed, *Angelus aliquis*, dicere debebant, si non peculiarēm Petri Angelum intelligerent, sed generalem quandam Angelorum custodiam cogitantes, de aliquo Angelo in Petri gratiam ad eos missō suspiciati essent. Ad hūc locum

quam

quām ineptē Caluinus in sua Institutione
cauillatus fuerit, alio in loco explicatū de-
dimus: vbi & vetustissimorū Patrum con-
sensum pro peculiari Angelorum custodia,
quam Catholica tradit Ecclesia, in medium
produximus.

Nunc quid hoc loco Caluinus ac Beza
garriant, quibusq; modis apertim hunc di-
uinæ Scripturæ sensum contaminent, exa-
minabo. Quod vulgò eliciunt (ait Caluinus) sin-
gulis hominibus attribui singulos Angelos, qui eoru-
curam gerant, nimis infirmum est. Cur ita, Cal-
uine? An nō Scripturæ verba clare hoc pro-
nuntiāt? Quid ad ipsa Scripturæ verba, quid
ad textum ipsum respondes? Aduerte Le-
ctor. Ad Scripturæ verba nihil respōderet: te-
xtum ipsum nō expēdit; sed eo penitus neg-
lecto, quasi nihil ad rem faceret, quid hoc
loco Scriptura dicat parui pendit: quid alijs
locis quasi contrarium dicere videatur, stu-
diosè obseruat. Ita Scripturas inter se com-
mittit, sūmum ipfis iudicium nō submittit. Fre-
quens hic Caluini ludus est. Nam (inquit)
Scriptura testatur magno interdum populo vnum
Angelum dari, & vnitantum homini ingentem ex-
ercitum: quod exemplis probat de curribus
igneis qui Eliseo aderant, & de Angelo Per-
sarum ac Græcorum apud Danielem. Cui
respōdeo, hoc interdum, ut ipsemet loquitur,
fieri, & extra ordinem; sicut in exemplo Eli-
sei. Quod autem hic locus habet, rem planè
ordina-

Caluinus
Scripturis
sum iu-
dicium
non sub-
mittit, sed
eas inter
se com-
mittit.
^{2. Reg.}
^{17.}
Dan. 10.

ordinariā & visitatam dicit. Neque enim dō aliquo extraordinārio modo aut medio int̄ tam repētino casu cogitare fideles isti poterāt.

Angelo-
rum gene-
ralis cu-
stodia nō
præjudi-
cat pecu-
liari.

Rursum respondeo, generalem siue interdum siue semper vnius prouinciae aut regni custodēm Angelum non magis obstat quo minus peculiaris cuiq; Angelus à Deo detur, quām generalis Dei singulorum omnium adeoque rerum omnium gubernatio obstat, quo minus tam regnis quām ciuitatis, adeoque singulis familijs peculiares ductores, Principes, magistratus, patres familias assigntur; deniq; vt cōcisiū dicam, quām generale Dei auxilium & concursus in rebus omnibus, speciale eius adiutorium in quibusdam impedit. Pergit Caluinus:

Nec Scriptura suum cuique certum & peculiarem

Psalms. 51: Angelum promittit, sed potius quod Angelis suis

&c. 34.

mandauerit Deus ut singulos fideles custodian, &

vt castrametentur in circuitu piorum. Respōdeo:

Satis est quod Scriptura affirmat, tam hoc

loco quām apud Matth. Angelī eorum vident

faciem Patris mei, &c. Non est opus ut pro-

mittat. Deinde alia promissiones de Ange-

lorum custodia in genere, huic peculiari cu-

stodiæ (vt iam diximus) nihil præjudicant:

non magis profectò quām ipse Spiritus S.

singulis fidelibus promissus & datus, ipsi

Angelorum custodiæ seu generali seu pecu-

liari præjudicare censendus est. Placuit Deo

(vt Scriptura nos docuit) varijs medijs hu-

manx

manæ infirmitati succurrere. Ne simus eius
bonitati ingrati.

Nunc Beza hoc loco glossas videamus.
Apparet (inquit) Ecclesiæ eo tempore, præterquam
Beza Scit
pturā int
uerit.
quod ex Dei verbo norat fideles præsidio Angelorum esse circumseptos, etiam huiusmodi visis assue
uitæ. Loquuntur enim de Petri Angelo, ut de re
minimè noua aut ambigua. Hæc ille. Vult quâsi
de visione Angelica istos fideles loquitos
fuisse: ut hic sit sensus, Angelus Petri est, id
est, Angelica visio est Petro facta, vel de Pe
tro. Atqui Scriptura non loquitur de visio
ne Petri, sed de Angelo Petri. Nec tamet si vi
sionibus Angelicis assueuerint tunc fideles,
vñquam tamē legitur visionem vni factam
alteri apparere; saltem ordinariè tale quip
pia factum fuisse non legitur. At isti
fideles (ut ipse Beza fatetur) loquuntur de re
minimè noua aut ambigua. Qua igitur visione
aut quo somno edoctus Beza, hoc nouum
suum & singulare commentum nobis ob
trudit? Alium suorum sodalium sensum at
texit, pariterque rejicit. Qui (inquit) plebeios
Hæretico
& vulgares homines putant, quum haec dicere, ex
rum alio
rum cor
vulgi opinione loquitos, vereor ne cum Sadducæis ruptæ.
dubitent an sint Angeli, aut ne potius nullos arbi
trentur. Meritò hanc suorum euasionem re
probat Beza, quum hos fideles, ad quos Pe
trus venit, non nisi ex cordatisimis fuisse;
omniq[ue] superstitione vacuos dubitari non
debeat. Tertiū adhuc sensum profert, quem
in me-

in medio relinquēs nec suo calculo approbat, nec tamen rei ciendum affirmat. Non desunt etiam qui hunc locum ita conuertunt, Nuntius est ab eo: ut ἀγγελος non pro spiritu sed pro homine accipiat, quia nuntius Petri, id est, a Petro missus, aut de Petro aliquid nuntiaturus venire; sicut Angelus Domini, dicitur Angelus missus a Domino. Hæc Beza, huiusmodi sensum nec probans, nec improbans; in medium tamen proferens, vt, si cuiusque forte palato placet, is eum amplectatur. Hoc enim agunt isti Scripturarum corruptores, Calvinus maximè ac Beza, vt quemuis etiam absurdissimum sensum vel configant, vel ab alijs cōfictū admittant, modò orthodoxum & germanum earum sensum remoueant. Nam aut Beza hic sensus placet, & nec illud dissimulare, nec alium prius sensum ponere debuit; aut non placet, & illum proferre non oportuit. Ceterum illum approbare non est ausus, quia prorsus nouellum & absurdissimum vidit, vt Angelus pro homine poneretur, aut hominem significare: vnde & phrasis illa, *Angelus Domini*, quam Beza in illius sensu fauorem attexit, nihil simile huic loco habet; quæ videlicet nunquam hominem à Deo missum significat, sed spiritum. Prætermittere tamen noluit, quia sensum Catholicum peruertere quo cumque tandem modo, seu probabili seu improbabili, seu apparenti seu absurdissimo, vni-

Scriptu-
rarū sen-
sua vt
heretici
corrūpāt.

ito, vnicè desiderauit. Hæc est hæreticorum erga S. Scripturæ textum reuerentia. Sic illi non pro Scripturarum veritate, sed pro suis placitis pugnant.

23. Confestim autem percusis eum Dominus, ed quod non dedisset honorem Deo: & consumptus à vermibus expirauit.

Obseruatione dignunt mihi videtur, hoc iustum & terrible Dei iudicium, quod in Agrippam Herodē exercuit Deus, sic à Caluino hoc loco tam quoad mortis genus quam quoad causam eius describi, ut non tā alterius quam suū casum describere videatur: Qualis (inquit) faerit species morbi non satis compertum est. Nomen quo usus est Lucas, in Herode (σκωλικόθρολος) significat à vermibus fuisse exēsum. Multi coniunct morbum fuisse pedicularem, Caluinns. ac mortē describit. (Et hoc sanè vis vocabuli docet, ut annotavit Beza) Hoc quidem certum est, factore & putredine, quum ad huc spiraret, fuisse corruptum, ut esset quasi animatum cadaver. Ita nū tantum diritorientis cruciatus fuit (idque, ut scribit Iosephus, per totos quinque dies) sed omnium propbris & ludibrio expositus. Nam paenitentia eligere voluit Dominus, quo superbii hominis ferociam extremam ignominia obrueret. Et paulò post: Quum illi infesti sunt pediculi & vermes, & ex eius corpore facta hæc putredo erumpit, que ipsum a rosum conficit, prō sua dignitate ac merito: rastatur. Nam quis Iac excellentius se extollit, eo dignior est

O

quem